

Катерина Красницька
викладач кафедри іспанської філології
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ ВИКЛАДАННЯ ІСПАНЬСКОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ: МІЖ ТРАДИЦІЄЮ ТА ЦИФРОВОЮ ТРАНСФОРМАЦІЄЮ

Проблематика оновлення методик викладання іспанської мови у ЗВО є актуальною в умовах глибоких змін освітньої парадигми, викликаних цифровізацією, наслідками пандемії, соціальними трансформаціями, зростанням академічної мобільності та попиту на практично орієнтовані освітні результати. Іспанська мова в сучасному академічному дискурсі постає не лише як об'єкт лінгвістичного вивчення, а й як канал міжкультурної

комунікації, соціального діалогу та професійної інтеграції у глобалізованому світі (Richards J. C., Rodgers T. S., 2014).

Теоретико-методологічне підґрунтя: Основа інноваційних стратегій викладання базується на принципах:

- конструктивізму (студент як активний творець знань);
- компетентнісного підходу (орієнтація на результативність і практичність знань);
- гуманістичної педагогіки (емоційна підтримка, навчання через емпатію);
- нейропедагогіки (урахування когнітивних процесів, типів пам'яті, сенсорної інтеграції) (Соколова, 2020);
- дизайну навчального досвіду (learning experience design) — цілісного проектування освітнього шляху студента.

Аналіз традиційних і сучасних підходів: Традиційні методи — граматико-перекладний, аудіолінгвальний, комунікативний — дають міцну теоретичну основу, однак часто не відповідають запитам нових поколінь студентів, для яких навчання — це досвід, взаємодія, мобільність і технології.

Нові підходи, серед яких:

- мультимодальне навчання (поєднання тексту, зображень, відео, аудіо);
- адаптивне навчання з використанням AI (наприклад, платформи з персоналізованим контентом);
- віртуальні обміни (telecollaboration) — співпраця з носіями мови через Zoom, Tandem, eTwinning, COIL (Collaborative Online International Learning);
- Task-Based Language Learning (TBLT) — навчання через виконання реальних завдань у мовному середовищі;
- Storytelling та сторінкація (page-turning learning) — побудова навчання у вигляді сюжету з елементами драматургії.

Такі стратегії підсилюють мотивацію студентів, сприяють розвитку навичок 21 століття (4К: критичне мислення, креативність, колаборація, комунікація), підвищують автономію та залученість у навчання.

Практичні приклади реалізації стратегії:

1. Інтеграція EdTech: Використання платформ Genially для створення інтерактивних карт, Kahoot — для оцінювання в ігровій формі, Edpuzzle — для контролю розуміння відеоконтенту, Jamboard — для колективної роботи в реальному часі.
2. Проектна діяльність: створення спільних влогів іспанською, розробка туристичних маршрутів іспаномовними країнами, сценарії діалогів для штучного інтелекту.
3. Мікрокурси (microlearning): короткі модулі, що фокусуються на окремих аспектах (наприклад, Pretérito Indefinido), які можна проходити у зручному форматі, наприклад, через Moodle.

Ефективне викладання іспанської мови у ЗВО можливе лише за умови поєднання методичної гнучкості, цифрової грамотності викладача, орієнтації на студентів та адаптації до змінних умов. Необхідно не відмовлятися від традиції, а трансформувати її, інтегруючи у нову парадигму освіти, що враховує потреби інформаційного суспільства, глобальної взаємодії та персоналізованого навчання.

Список використаної літератури

1. Richards J. C., Rodgers T. S. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
2. Соколова Г. Н. (2020). Нейропедагогіка як інноваційна галузь у системі освіти. *Освітній дискурс*, № 4, с. 58–65.